

^१ पोत्रम्-पोत्रः,	^२ पवितम्;	पावः,	पुपूषः,	पोपूयः ;
पवितुम्,	पावयितुम्,	पुपूषितुम्,	पोपूयितुम् ;	
पूतिः,	^३ पविः, पावना,	पुपूषा-पिपावयिषा,	पोपूया ;	
पवनम्,	पावनम्,	पुपूषणम्,	पोपूयनम् ;	
पूर्त्वा,	पावयित्वा,	पुपूषित्वा,	पोपूयित्वा ;	
प्रपूय,	प्रपाव्य,	प्रपुपूष्य,	प्रपोपूय्य ;	
पावम् २, } पावम् २, }	पुपूषम् २, }	पोपूयम् २ ; }		
पूर्त्वा २, } पावयित्वा, }	पुपूषित्वा २, }	पोपूयित्वा २. }		
^४ पूगः,	^५ पोतः,	^६ पुण्यम्,	^७ पुत्रः.	

(83-1-0) (1036) " पूयी विशरणे दुर्गन्धे च "

(I-भ्वादिः-484. अक. सेट्. आत्म.)

पूयकः-यिका,	पूयकः-यिका,	पुपूयिषकः-षिका,	पोपूयकः-यिका ;
पूयिता-त्री,	पूययिता-त्री,	पुपूयिषिता-त्री,	पोपूयिता-त्री ;
—	पूययन्-न्ती,	पूययिष्यन्-न्ती ;	—
पूयमानः,	पूययमानः,	पुपूयिषमाणः,	पोपूयमानः ;
पूयिष्यमाणः,	पूययिष्यमाणः,	पुपूयिषिष्यमाणः,	पोपूयिष्यमाणः ;
^८ सुपूः-सुपुवौ-सुपुवः ;	—	—	—
^९ पूतम्-पूतः-पूतवान्,	पूयितः,	पुपूयिषितः,	पोपूयितः-तवान् ;

1. 'हलसूकरयोः पुवः' (3-2-183) इति करणे घृन्प्रत्यये रूपम् ।
2. 'पुवः संज्ञायाम्' (3-2-185) इति करणे इत्रप्रत्ययः । पवित्रम्=दर्भः, चक्रं च ।
3. 'इणजादिभ्यः' (वा. 3-3-94) इति भावे इणप्रत्ययः । बाहुलकात् वृद्धिर्न । गुणस्तु भवत्येव । पविः=वज्रम् । अजादिः=अजधातुप्रकारः ।
4. 'छापूञ्' [द. उ. 3-69] इति गकप्रत्ययः । पूगः=संघातः ।
5. औणादिके [द. उ. 6-7] तन्प्रत्यये रूपम् । पुनाति इति पोतः=अग्निः, पुत्रः समुद्रयानं वा । बाहुलकादिडागमो न ।
6. 'पूञो यणुद् ह्रस्वश्च' [द. उ. 8-16] इति यत्प्रत्यये णुडागमे, उपधाया ह्रस्वे च रूपमेवम् । ह्रस्वविधानसामर्थ्यात् गुणो न ।
7. 'पूञो ह्रस्वश्च' [द. उ. 8-87] इति त्रप्रत्यये, धातोर्ह्रस्वे च रूपमेवम् ।
8. क्विपि, वलि लोपे, ऊकारान्तत्वं ज्ञेयम् । द्विवचनादौ उवङ् ज्ञेयः ।
9. 'श्वीदितो निष्ठायाम्' (7-2-14) इतीप्तिवधेः । वलि लोपे रूपमेवम् ।